

ساخت طبقاتی جامعه

برخی دقتها و حاشیه ها

کشف طبقات ه چنانکه کلاسیکهای مارکسیست تصریح کرد «اند، متعلق به مارکسیسم نیست». قبل از مارکس برخی از موذین بجزوایی فرانسوی وجود طبقات در جامعه بی بوده بودند. مارکسیسم در مسئله ساخت طبقاتی جوامع مبتنی بر مالکیت خصوصی افزار تولید و مازره طبقاتی در این جوامع شوری موقوفی ساخت که بکی از کلید های اساسی درک تحرك و تغیر بروسه های اجتماعی است و از این شوری مژدهن نتایج اجتماعی و سیاسی ممکن گرفت بعنی یا بن نتیجه رسید که شهاب طبقه رشد پائینه و محروم جامعه معاصر بعنی پهلوانانی صنعتی قادر راست جامعه طبقاتی را از طریق استغفار حاکمیت خود واگرا «اصلاحات عمیق سوسیالیستی» ملکیت دارد.

کلاسیکهای مارکسیست چندان به شوری ساخت طبقاتی جامعه و مازره طبقاتی اهمیت دادند که نهین میکفت افراد بدون درک محتوى طبقات شماره اقاد امام اجتماعی بروسه در سیاست نادان و سطحی خواهند بود. در واقع برخورد طبقاتی و تحلیل طبقاتی از بروسه های اجتماعی حجاب هارا مدد رو داده بسیاری از وقایع را بر ملامه میکرد.

شوری ساخت طبقاتی جامعه های مبتنی بر مالکیت خصوصی افزار تولید و مازره طبقاتی بین طبقات ممتاز و بهره کش و طبقات محروم و بهره دار راین جوامع دارای محتوى صحیح و سلسی است. جامعه شناسی امروزی بجزوایی در مقابل این شوری روش دوکانه ای دارد. برخیها با قائل شدن کروپها و فشره ها (Stratum) بر اساس مشاغل و حرفه ها و غایاب و روحیات و غیره در جامعه مایلند تسمیم طبقاتی جامعه معاصر را به بهره کش و بهره دار و متوجه (که هم در بهره کش شرک است و هم در تولید و بهره دهنی) منکرشوند. برخی از انجمنه پرسنر رالف ارندراف Ralph Dahrendorf² اید شولوک معروف آلمان غربی (شوری طبقاتی مارکس را مبینه بودند متشابه میکردند فقط مالکیت افزار تولید پایه تسمیم طبقاتی جامعه نیست بلکه قدرت نیز هست و لذا از اینکه در جامعه قدرت دارد و حکم دارد / از انجمنه در جوامع سوسیالیستی طبقات نیز هست و حال آنکه مارکسیسم روش قدرت را در مالکیت خصوصی میگیرد و طلب را بر این این مفترض طرح میکند. سخن رالف ارندراف سفسطه ای بیش نیست و تعریف دادنی که نهین از طبقه میدهد اصل اراد رنتر نمیکند.

اینها طالبی است روش.

آنچه که هد فنکارانه از نوشتن این سطور است تکرار شوری طبقاتی مارکسیست و نقادی از شوری های بجزوایی نیست. این یک مبحث مشبع است و خواستاران میتوانند به درسنامه ها و کتب مهفوظه مراجعت کنند. آنچه که هد فنکارانه از نوشتن این سطور است آنست که شوری ساخت طبقاتی جوامع مبتنی بر مالکیت خصوصی افزار تولید و مازره طبقاتی در این جوامع بعنوان حریه و میله توضیح پده های اجتماعی نباشد بشکل صوری و مکانیکی درک شود. مثلا برقرار کردن رابطه مستقیم و بلا واسطه بین محتوى برشی از بروسه های

اجتماع با این یا آن طبقه باد بد نجد ائم طبقات وند پدن وجوه مشترک آنها درین بروسه تاریخی - یعنی داشتاهی که در تحلیمهای متعدد اول بسیار بد میشود میتواند مارا به نتایج شماتیک و نادرست بکشاند.

در بروز اول (یعنی در بروز استقرار روابط بلاواسطه بین محیقی از بروسه های اجتماعی با این یا آن طبقه) شاهده میکنم که کام علم و سرایای فرهنگ و حق زبان را صرفا باین یا آن طبقه نسبت دارد - اند . این پاک ساده کردن بیش نیست . ساده کردن پفرنج و پفرنج کردن ساده هردو غلط است . منسوب کردن تمام فرهنگ معاصر جوامع سرمایه داری به بوزواری از نوع ساده کردن بروسه های پفرنج است . آری در فرهنگ معاصر کشورهای سرمایه داری ، در علم ، فن ، هنر ، فلسفه و در جمیع شیوه زندگی و میثمت ، طرز طلق و جهان بینی و ایده تولوی بوزواری بینکش . بینکش مهوش نشان خود را کاره است ولی نباید فراموش کرد که :

اولا - بگت لذین در این کشورهاد وضع فرهنگ : ترقی و ارتقای ، انقلابی و خدا انقلابی . بد میشود ثانیا - چون بوزواری خود مستقیما مولد نعمات معنوی نیست و چون برای روش نظران مولد اپشن نعمات نیز ، علیرغم واستگاهی اجتماعی به بوزواری ، غیض نکردن از جمیع فرهنگ بشتری و مقابله صریح با احساس و عاطله اکبرت جامعه کام میسر نیسته در اینجا نیز سروکار ما با

پاک پدیده خالص بوزواری نیست و با بد برخود مبارزات دیقتو و مشخصت باشد . رابطه ایده تولویها با طبقات مستقیم نراست ولی حق در اینجا نیز با بد برخود تحلیلی داشت و پهجه و مشاغل بدن بروسه هارا فراموش نکرد .

در بروز دوم (یعنی بد نجد ائم طبقات وند پدن وجوه مشترک آنها) مظهو از وجود مشترک

عبارت از روحیات عمومی جامعه است که از سطح مشترک رشد مادی و معنوی و وضع مشترک تاریخی و اجتماعی جامعه ناشی میگردد (ع) طبقاتی که در این یا آن امر باهم مقابله دارند مشترکی در اینجا نیز ندارند .

از اینجا بهمچوچه نمیتوان شیوه نادرست بوزواری و سوسایل دیگر اسی پادشاهی " اتحاد طبقات " توجه کرد ، زیوا جد ائم طبقات ممتاز و محروم اصلی و برشی وجود مشترک آنها فرعی و غیر عده است ولذا

اتحاد بهره کش و بهره ده محل است ولی از اینجا میتوان باین نکته بود که ملا ناسیونالیسم ، روشها و آداب پاتریارکال و طرز تکر و شیوه عمل اند بوده و آنیستی کام امکنست مطلق جامعه را فرامیگیرد . شیوه غیر تعقلی (ایراسوتل) تکر و جهان بینی ها (مانند باور بد ادھب و خرافات) اکبرت مطلق جامعه را فرسرا میگیرد . و این وجود اشتراک موج و اکتشای نظیر و فعل و اتفاقات همانند طبقات از لحاظ انتقادی مشاغل میشود . که اگر بحساب کاره نشود میتواند بوجرد بد غلط و لذا درک غلط و عمل غلط کردد .

باين صائل باید نکته دیگری را تیز افزو : و آن اینکه در جوامع کم رشد که در کاران تعالی از ساخت طبقاتی جامعه که بن قبول - پاتریارکال به ساخت طبقاتی جامعه سرمایه داری هستند ، از جمیت این ساخت حالات انتقالی ، حالات منفی و بروسه های سخت درهم و مشاغل زیاد دیده میشود . در این جامعه ها زیاده بد میشود که ایده تولوی اینقلابی پاک اند اقلابی را متعملان به طبقاتی که باید با این یا آن ایده تولوی مخالف باشند می بینند . احزاب و گروهها در این جوامع غالباً تلقیان موقت و مکانیکی از شرها و طبقات مختارند و لذا اینهم در حق آنهاست و استواری کار آنها اند که است . و نیز طبقات در جوامع مختلف نزدیکی های خود را دارند و این نزدیکی ها ، علیرغم حفظ ماهیت مشترک بروز میکند .

ملا در جوامع رشد یافته سرمایه داری روش نظران غالبا درستگاه دارند . اجتماعی بوزواری جای گرفته و با پنهان جهت غالبا عناصر سازشی و مخانذه کارانه در تکر و عمل آنها بسیار است . وضع روش نظران در جوامع کم رشد چنین نیست . در اینجا روش نظران بیشتر بمحض راد بکار نیم اینقلابی جلس میشوند . لذا نمیتوان

خصلت سازشکارانه روشنگران جامعه‌های سرمایه‌داری غرب را بکجا به جوامع شرقی انتقال داد. همین ویژگی‌ها در مجموع طبقات مختلف دیگر نیز دیده می‌شود. لذا باید در انتطاق یک شوری صحیح و افق‌لایی، شوری ساخت‌طباقی و مبارزه طبقاتی جوامع مهندی براستمار بر واقعیت‌های شخص جوامع مختلف بسیار نقدیتر بود و از انتطاق مکانیکی پرهیز کرد.

و سراجیام این نکته را باید متن کرشد که مخصوصات عومنی که مارکسیسم برای طبقات ذکر می‌کند از لحاظ دادن یک مهانگین از این مخصوصات / بادر نظر گرفتن تبعی که در زمان وکان پد امیشود / صحیح است و این بد آن معنی نیست که هر فرد جد اکانه هر طبقه مسلمان دارای تمام آن مخصوصات منفی یا مثبت است. لذا باید در برخورد پنج گروه طبقات قضاوت طبقاتی داشت، ولی در برخورد با این پانز فرد از قضاوت کلیشه وار خود دایر نازمانیک پشكل آمده‌یک مخصوصات آن فرد روشن کردد.

اگر شوری ساخت‌طباقی جوامع مهندی براستمار با تمام بفرنچی آنها در نظر گرفته شود و بکار رود براتب سود بهشت‌خواهد رسانید. لذا همه مسئله در سراسر انتطاق دقیق و مشخص یک شوری علی انقلابی است.